

Osnove algoritmov in podatkovnih struktur II

zapiski za leto 2005/06

- doc. dr. Marko Robnik Šikonja
- <http://oaps2.fri.uni-lj.si>
- marko.robnik@fri.uni-lj.si
- objavljena koda je psevdokoda, za dejansko izvajanje jo je potrebno nekoliko prilagoditi

Rekurzija - iteracija

- Evklidov algoritem za iskanje največjega skupnega deljitelja

$$\text{gcd}(x, y) = \begin{cases} y & ; x \bmod y = 0 \\ \text{gcd}(y, x \bmod y) & ; \text{sicer} \end{cases}$$

- Primera:
 $\text{gcd}(120, 25) = \text{gcd}(25, 20) = \text{gcd}(20, 5) = 5$
 $\text{gcd}(24, 64) = \text{gcd}(64, 24) = \text{gcd}(24, 16) = \text{gcd}(16, 8) = 8$

Evklidov algoritem za gcd

Rekurzivno:

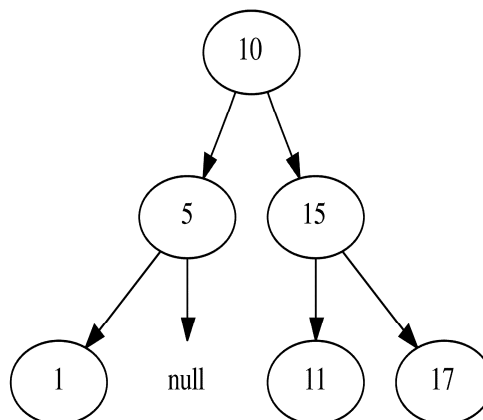
```
public static int gcdR(int x, int y)
{
    if (x % y == 0)
        return y ;
    else
        return gcdR(y, x % y);
}
```

• Iterativno

```
public static int gcdI(int x, int y)
{
    int temp;
    while (x % y != 0) {
        temp = x ;
        x = y ;
        y = temp mod y ;
    }
    return y ;
}
```

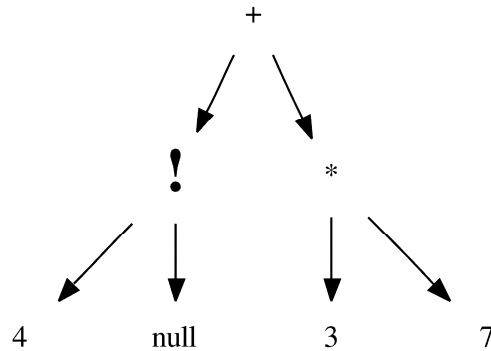
Rekurzivne podatkovne strukture BINARNO DREVO

```
class Node {
    Object key ;
    Node left, right ;
}
```


Infiksni zapis

- $4!+3*7$
- prefiksno: $+ ! 4 * 3 7$
- infiksno: $4 ! + 3 * 7$
- postfiksno: $4 ! 3 7 * +$

Infiksni izpis rekurzivno

```
public static void infix(Node p)
{
    if (p != null) {
        infix(p.left);
        System.out.print(p.key);
        infix(p.right);
    }
}
```

Spreminjanje rekurzije v iteracijo s skladom

- simuliramo obnašanje rekurzivne procedure
- na sklad moramo shraniti:
 - argumente procedure
 - lokalne spremenljivke
 - naslov izvajanja (povratno točko)
- v zanki simuliramo rekurzivne klice
- na sklad shranimo podatke za povratek in za klic

Infiksni izpis iterativno s skladom

```
public static void infix(Node p)
{
0 → if (p != null) {
1 →   infix(p.left) ;
   System.out.print(p.key) ;
2 →   infix(p.right) ;
   }
}
```

- podatkovna struktura za element sklada

```

class StackElement {
    Node p ;
    int a ;
    StackElement() {}
    StackElement(StackElement e) {
        p = e.p ; a = e.a ;
    }
}

```

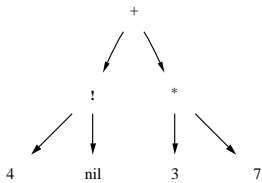
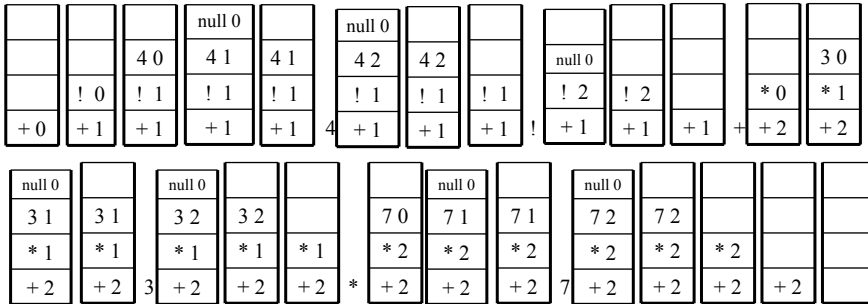
```

public static void infixIterativno(Node p) {
    Stack s = new StackArray();

    StackElement e = new StackElement();
    e.a = 0; e.p = p; s.push(e);
    do {
        e = (StackElement) s.top() ; s.pop() ;
        switch (e.a) {
            case 0: if (e.p != null) {
                e.a = 1; s.push(new StackElement(e)); // za povratek
                e.a = 0; e.p = e.p.left ; s.push(new StackElement(e)); // za klic
            }
            break ;
            case 1: System.out.print(e.p.key) ;
                e.a = 2; s.push(new StackElement(e)); // za povratek
                e.a = 0; e.p = e.p.right ; s.push(new StackElement(e) ) ; // za klic
            case 2:break ;
        } // switch
    } while (! s.empty());
} // infixIterativno

```

Dogajanje na skladu

Repna rekurzija

- rekurzivni klic v zadnjem ukazu v proceduri
- tak klic lahko eliminiramo - spremenimo v iteracijo
- pri zadnjem klicu se izvajanje prenese na začetek rekurzije (s spremenjenimi parametri)

Infiksni izpis rekurzivno brez repne rekurzije

```
public static void infix(Node p) public static void infix0t(Node p)
{
    if (p != null) {
        infix(p.left);
        System.out.print(p.key);
        infix(p.right);
    }
}
{
    while (p != null) {
        infix(p.left);
        System.out.print(p.key);
        p = p.right;
    }
}
```

Spreminjanja rekurzije v zanki v iteracijo s sklantom

```
public static void loopRek(int m, int n)
{
    if (n == 1)
        System.out.println("+");
    else
        for (int i=0; i < m ; i++) // kakšen je vrstni red klicov?
            loopRek(i, n-1); // je to repna rekurzija?
}
```

```
public static void loopRekEq(int m, int n)
{
    if (n == 1)
        System.out.println("+");
    else {
        int i = 0;
        while (i < m) {
            loopRekEq(i, n-1);
            i = i + 1;
        }
    }
}
```

```
class StackElement {
    int m, n, i, a;
    StackElement() {}
    StackElement(StackElement e) {
        m=e.m; n = e.n; i = e.i; a = e.a;
    }
}
```



```

public static void loopRekIterativno(int m, int n)
{
    Stack s = new StackArray();
    StackElement e = new StackElement();
    e.a = 0; e.m = m; e.n = n; s.push(e);
    do {
        e = (StackElement) s.top(); s.pop();
        switch (e.a) {
            case 0: if (e.n == 1)
                    System.out.println("+");
                else {
                    e.i = 0;
                    if (e.i < e.m) {
                        e.a = 1; s.push(new StackElement(e)); // za povratek
                        e.a = 0; e.m = e.i; e.n = e.n - 1;
                        s.push(new StackElement(e)); // za klic
                    }
                }
                break;
            case 1: e.i++;
                    if (e.i < e.m) {
                        e.a = 1; s.push(new StackElement(e)); // za povratek
                        e.a = 0; e.m = e.i; e.n = e.n - 1;
                        s.push(new StackElement(e)); // za klic
                    }
                }
                break;
        } // switch
    } while (! s.empty());
}

```

OAPS2 avditorne vaje

17

Vračanje vrednosti pri spreminjanju v iteracijo s sklado

- vračanje vrednosti
 - s pomočjo sklada
 - s spremenljivko
- primer: izračun Fibonaccijevih števil
- prenos po referenci

OAPS2 avditorne vaje

18

```

public static int fibR(int n)
{
    if (n == 0) return 0 ;
    else if (n == 1) return 1 ;
    else return fibR(n-1)+fibR(n-2); // je to repna rekurzija?
}

```

```

public static int fibRekv(int n)
{
    if (n == 0) return 0 ;
    else if (n == 1) return 1 ;
    else {
        int t = fibRekv(n-1);
        return t + fibRekv(n-2);
    }
}

```

```

class StackElement {
    int n, t, a ;
    StackElement() {}
    StackElement(StackElement e) {
        n = e.n; t = e.t; a = e.a;
    }
}

```

```

public static int fibRsklad(int n) {
    Stack s = new StackArray();
    StackElement e = new StackElement();
    e.a = 0; e.n = n; s.push(e);
    int vrni ;
    do {
        e = (StackElement) s.top() ; s.pop() ;
        switch (e.a) {
            case 0: if (e.n == 0) vrni = 0 ;
                else if (e.n == 1) vrni = 1 ;
                else {
                    e.a = 1; s.push(new StackElement(e)) ;
                    e.a = 0; e.n = e.n - 1; s.push(new StackElement(e));
                }
                break ;
            case 1: e.t = vrni ;
                e.a = 2; s.push(new StackElement(e)) ;
                e.a = 0; e.n = e.n - 2; s.push(new StackElement(e)) ;
                break ;
            case 2: vrni=vrni + e.t;
                break ;
        } // switch
    } while ( ! s.empty());
    return vrni ;
}

```

OAPS2 avditorne vaje

21

Kompleksnost algoritmov

- časovna kompleksnost
- prostorska kompleksnost
- velikostni red kompleksnosti
 - asimptotična zgornja meja O
 - spodnja meja Ω
 - stroga meja θ

OAPS2 avditorne vaje

22

Zgornja meja časovne kompleksnosti

- Definicija

$$T(n) = O(g(n)) \leftrightarrow \exists c, n_0 > 0 : n > n_0 \rightarrow c \cdot g(n) \geq T(n) \geq 0$$

- pri dovolj velikem n je kompleksnost našega programa navzgor omejena s funkcijo $g(n)$
- poljubna konstanta c

Računanje z O

- eliminacija konstante $c > 0 \rightarrow O(c \cdot f(n)) = O(f(n))$
- vsota $O(f(n)) + O(g(n)) = O(\max(f(n), g(n)))$
- prevladujoča funkcija $\forall n > n_0 : f(n) > g(n) \rightarrow O(f(n)) + O(g(n)) = O(f(n))$
- produkt $O(f(n)) \cdot O(g(n)) = O(f(n)g(n))$
- tranzitivnost $f(n) = O(g(n)), g(n) = O(h(n)) \rightarrow f(n) = O(h(n))$
- refleksivnost $f(n) = O(f(n))$

Določi asimptotično zgornjo mejo naslednjih funkcij

- $17n^3 + 93n^2 + n$
- $2n^2 + n \log n$
- $3n + n \log n$
- $2^n + 739 n^9$
- $(n+\sqrt{n})(\log n + n + 3)$

Pogoste kompleksnosti

$\log n, n, n \log n, n^2, n^3, n^4, 2^n, n!, n^n$

1. $a > b > 0, c > 0 \rightarrow n^a > c n^b$
2. $a > 0, b > 1, c > 0 \rightarrow n^a > c \log_b^n$
3. $a > 1, b > 0, c > 0 \rightarrow a^n > c n^b$
4. $a > 1, c > 0 \rightarrow n! > c a^n$
5. $c > 0 \rightarrow n \log n > c \log n!$

Določanje kompleksnosti v programu - pravila

- določimo parametre kompleksnosti in časovno enoto
- pri zaporedju ukazov seštevamo zahtevnosti
- pri pogojih štejemo kompleksnost izračuna pogoja in maksimum vseh možnih izbir
- pri zankah seštejemo kompleksnost izračuna pogoja in enkratne izvedbe zanke ter pomnožimo s številom izvajanja zanke
- pri rekurziji izrazimo zahtevnost kot rekurzivno funkcijo

Določi asimptotično kompleksnost

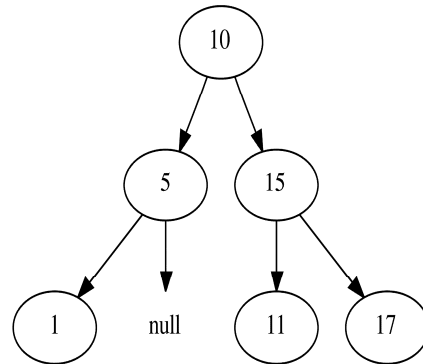
```
for (i=1; i <= n ; i++)  
  for (j=1 ; j <= n ; j++)  
    for (k=1 ; k <= n ; k++)  
      if (i +j+k<a)  
        G[i][j] = A[i][j]+B[i][k]*C[k][j];
```

```
int i = n ;  
int r = 0 ;  
while (i > 1) {  
    r = r + 1 ;  
    i = i / 2 ;  
}
```

```
public static void loopRek(int m, int n)  
{  
    if (n == 1)  
        System.out.println("+");  
    else  
        for (int i=0; i < m ; i++)  
            loopRek(m, n-1);  
}
```

```
public static void infix(Node p)
```

```
{  
    if (p != null) {  
        infix(p.left);  
        System.out.print(p.key);  
        infix(p.right);  
    }  
}
```


Kaj je parameter kompleksnosti?

```
max = a[1];  
for (i=2 ; i <= n ; i++)  
    if (max < a[i])  
        max = a[i];  
System.out.print(max);
```



```

void p(int n, int m) {
    int i,j,k ;
    if (n > 0) {
        for (i=0 ; i < m ; i++)
            for (j=0 ; j < m ; j++)
                if (i < j - a)
                    for (k=0 ; k < m ; k++)
                        System.out.println(i+j*k) ;
        p(n/m, m) ;
    }
}

```

Za dani program so bili izmerjeni naslednji časi izvajanja za različne velikosti vhodnih podatkov:

velikost podatkov	5	10	15	30
čas	500	501	502	509

Katera funkcija najbolj ustreza časovni zahtevnosti tega programa v odvisnosti od vhodnih podatkov?

- $\log(n)$
- n
- $n \cdot \log(n)$
- n^2
- 2^n

Odgovor utemelji in predvidi koliko časa bo program potreboval za velikost podatkov 100.

Za dani program so bili izmerjeni naslednji časi izvajanja za različne velikosti vhodnih podatkov:

velikost podatkov	5	10	15	100
čas	1050	9800	33550	10.000.000

Katera funkcija najbolj ustreza časovni zahtevnosti tega programa v odvisnosti od vhodnih podatkov?

- $\log(n)$
- n
- $n \cdot \log(n)$
- n^2
- n^3
- 2^n

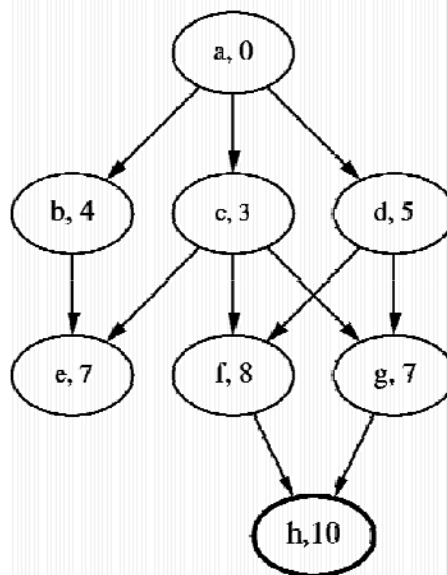
Odgovor utemelji in predvidi koliko časa bo program potreboval za velikost podatkov 1000.

Si predstavljate razlike med kompleksnostmi?

$\log_{10}(n)$	\sqrt{n}	n	$n \cdot \log_{10}(n)$	n^2	2^n
1	3	10	10	100	1024
2	10	100	200	10.000	$1.25 \cdot 10^{30}$
3	31	1.000	3.000	1.000.000	10^{301}
4	100	10.000	40.000	100.000.000	$2 \cdot 10^{3.010}$
5	316	100.000	50.000	10^{10}	$10^{30.103}$
6	1.000	1.000.000	6.000.000	10^{12}	$10^{301.030}$

Metode načrtovanja algoritmov

- enoten pogled na različne metode načrtovanja algoritmov
- Prostor stanj: $\mathbf{S} = \{S; S_Z \xrightarrow{*} S\}$
- kvaliteta stanja: $q(S)$
- končno stanje: $S_0 = \arg \max_{S \in \mathbf{S}} q(S)$
- različne strategije preiskovanja

Strategije preiskovanja

- deli in vladaj
- iskanje optimalnih rešitev
- iskanje približnih rešitev
- stohastični preiskovalni algoritmi

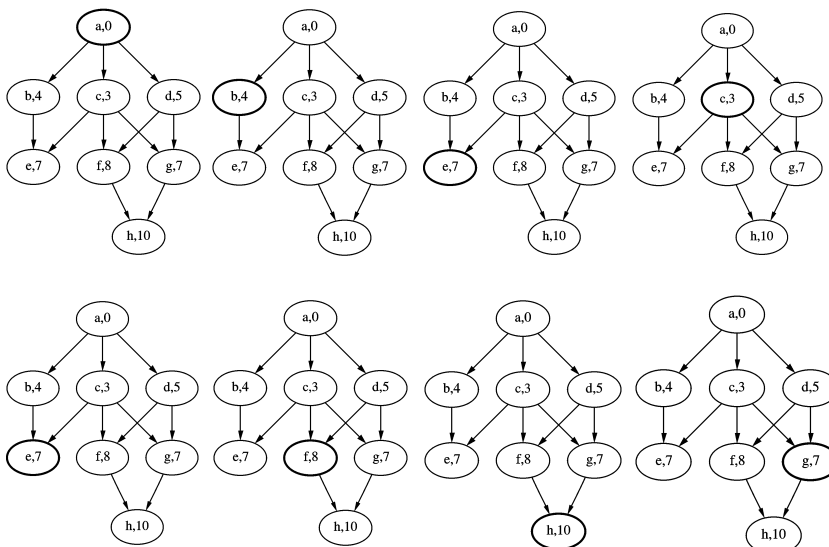
Iskanje optimalnih rešitev

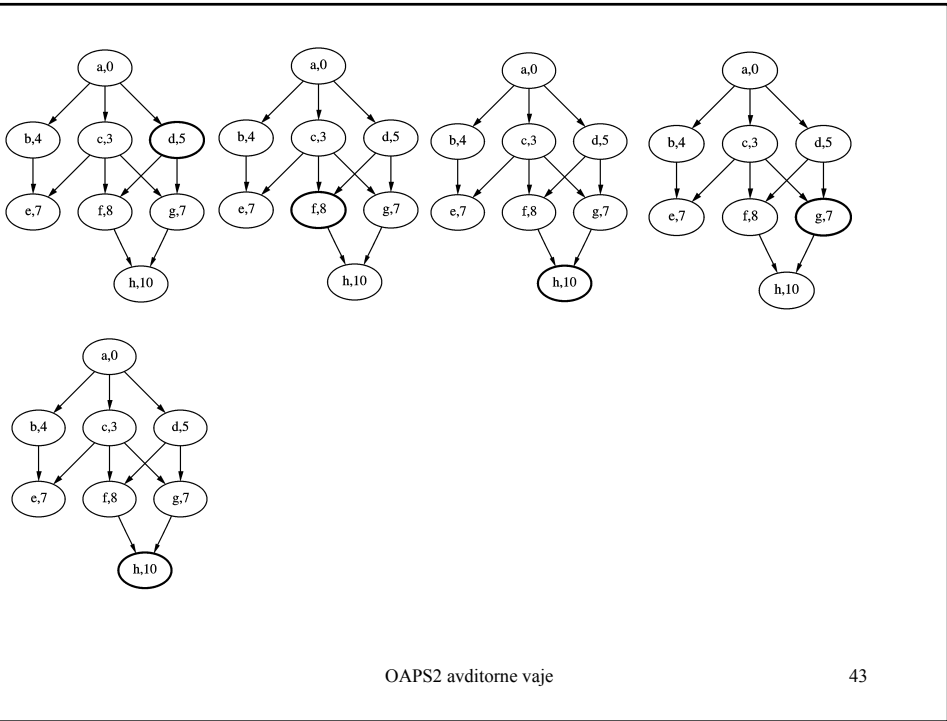
- izčrpno preiskovanje
- omejeno izčrpno preiskovanje
 - oceni $q(S)$ in $\max(S)$
 - v širino, v globino,
- metoda najprej najboljši
 - A*, IDA*, RBFS, ...
- dinamično programiranje

Izčrpno preiskovanje

- v globino
- v širino
- iterativno poglobljanje

Izčrpno preiskovanje v globino

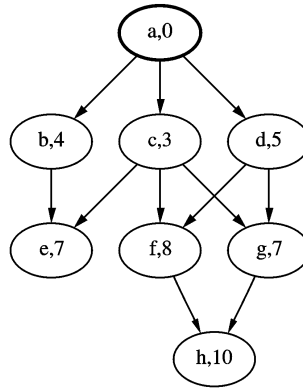

Izčrpno preiskovanje v širino

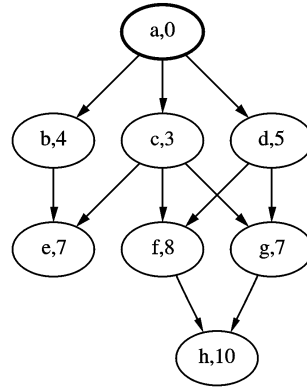
- vrsta stanj:

a
 b,c,d
 c,d,e
 d,e,e,f,g
 e,e,f,g,f,g
 e,f,g,f,g
 f,g,f,g
 g,f,g,h
 f,g,h,h
 g,h,h,h
 h,h,h,h
 h,h,h
 h,h
 h

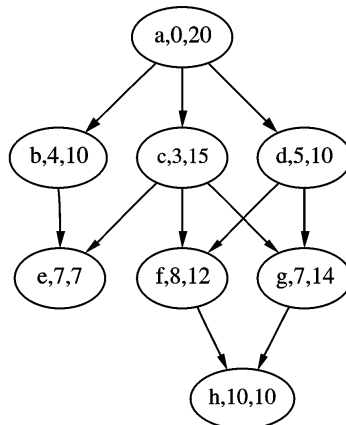
Iterativno poglobljanje

- vrstni red iskanja
- $d=1$: a
- $d=2$: a,b,c,d
- $d=3$: a,b,e,c,e,f,g,d,f,g
- $d=4$: a,b,e,c,e,f,h,g,h,d,f,h,g,h

Omejeno izčrpno preiskovanje (razveji in omeji)

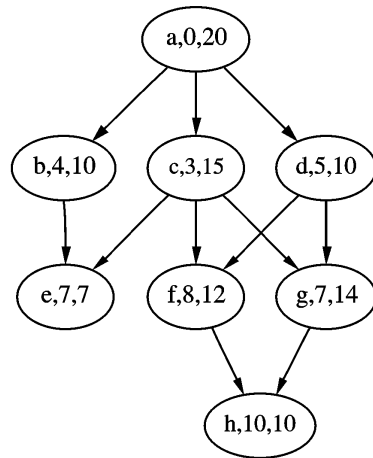
- oceni $q(S)$ in $\max(S)$
- v širino,
- v globino,

Omejeno izčrpno preiskovanje v globino

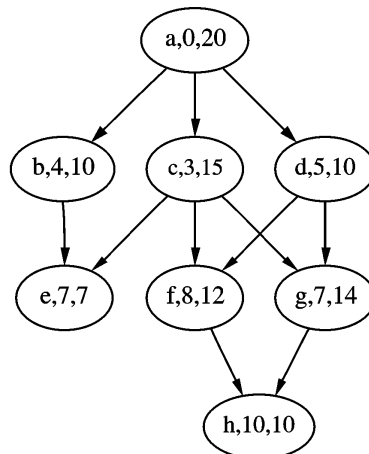
vrstni red preiskovanja:

a,b,e,c,e,f,h,g,h,d

Omejeno izčrpno preiskovanje v širino

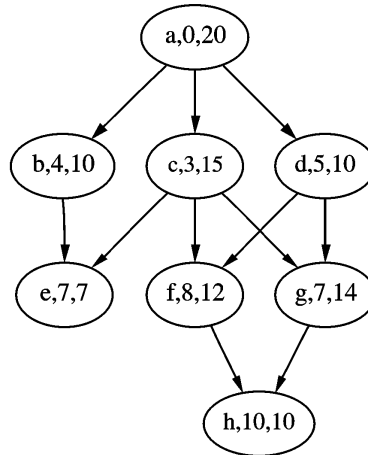
- vrsta stanj:
- a
- b,c,d
- c,d,e
- d,e,e,f,g
- e,e,f,g,f,g
- e,f,g,f,g
- f,g,f,g
- g,f,g,h
- f,g,h,h
- g,h,h,h
- h,h,h,h
- h,h,h
- h,h
- h

Iskanje najprej najboljši

- A*, IDA*, RBFS, ...
- stanja prioritete vrste:

a
c,b,d
g,f,b,d,e
f,b,d,h,e
b,d,h,h,e
d,h,h,e
g,f,h,h,e
f,h,h,h,e
h,h,h,h,e
h,h,h,e

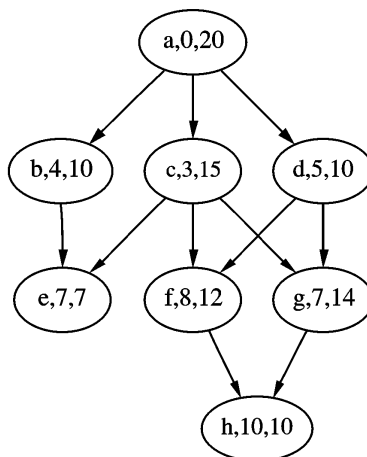

Iskanje približnih rešitev

- požrešno: vedno po najbolj obetavni poti
- v snopu: shranimo več najbolj obetavnih
- lokalna optimizacija
 - v prostoru rešitev
 - izboljšujemo rešitev z lokalnimi operatorji
- gradientno iskanje: v zveznem prostoru v smeri gradienta
- stohastični algoritmi

Požrešno iskanje

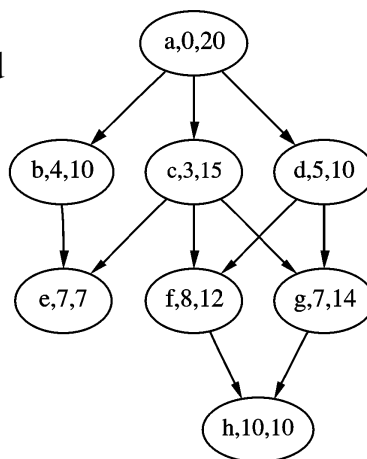
- vedno po najbolj obetavni poti:
a,c,g,h

Iskanje v snopu

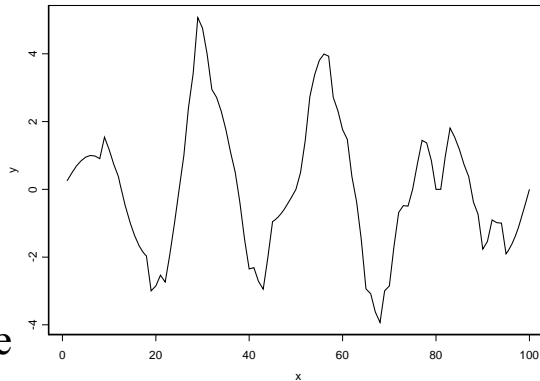
- na vsakem koraku izmed naslednikov izberemo m najbolj obetavnih
- za $m=2$:

a
c,d
g,g
h

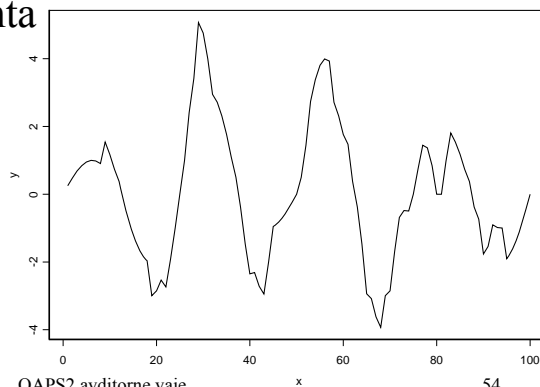
Lokalna optimizacija

- v prostoru rešitev
- izboljšujemo rešitev z lokalnimi operatorji-premikamo se le v soseščini

Gradientno iskanje

- požrešno iskanje v zveznem prostoru
- v smeri gradienta

Stohastični preiskovalni algoritmi

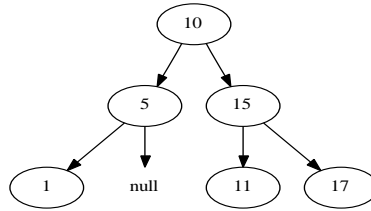
- simulirano ohlajanje
 - ideja iz fizike
 - najprej dovolimo velike skoke, nato vse bolj le lokalno optimizacijo
- genetski algoritmi
 - ideja iz evolucije
 - populacija rešitev
 - uspešne rešitve kombiniramo (križanje)
 - dovolimo tudi mutacije
 - iz najboljših tvorimo novo populacijo

Dinamično programiranje

- postopno od spodaj navzgor gradimo optimalno rešitev

Optimalna binarna iskalna drevesa

- binarno drevo
- iskalno drevo
- urejenost elementov
- optimalno drevo: če iščemo vedno iste elemente in želimo čim krajši dostopni čas
- primer: ključne besede programskega jezika do, if, while, {, }
- večkrat iskane (bolj verjetne) želimo čimbližje korena drevesa

Opis problema

- ključi $k_1 < k_2 < \dots < k_n$
- verjetnost iskanja ključa k_i je p_i
- verjetnost iskanja elementa med k_j in k_{j+1} je q_j
- verjetnost iskanja elementa manjšega od k_1 je q_0
- verjetnost iskanja elementa večjega od k_n je q_n
- T_{ij} vsebuje ključe od k_{i+1} do k_j
- celo drevo je T_{0n}
- verjetnost (teža) poddrevesa T_{ij} je w_{ij}

Povprečni dostopni čas

- optimalno drevo ima najmanjši povprečni dostopni čas

$$t(T) = \sum_{i=1}^n p_i h_i + \sum_{j=0}^n q_j h'_j$$

Izračun

- teža poddrevesa $w_{i,j} = \sum_{k=i+1}^j p_k + \sum_{k=i}^j q_k$
- vsako optimalno drevo je sestavljeno iz optimalnih poddreves
$$\min t(T_{i,j}) = \min_{k \in [i+1, j]} (\min t(T_{i,k-1}) + w_{i,j} + \min t(T_{k,j}))$$
$$t(T_{i,i}) = 0$$
- gradimo od spodaj navzgor po principu dinamičnega programiranja

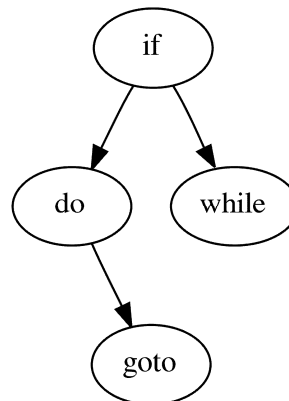
Primer

- Za dane verjetnosti elementov in pogreškov določite urejenost, izračunajte povprečni dostopni čas optimalnega iskalnega drevesa in ga narišite.

i	0	1	2	3	4
		do	goto	if	while
p_i		0.20	0.05	0.35	0.25
q_i	0.01	0.02	0.03	0.04	0.05

$j-i$ i

	0	1	2	3	4
0	0.01 0 null	0.02 0 null	0.03 0 null	0.04 0 null	0.05 0 null
1	0.23 0.23 <u>1</u>	0.10 0.10 <u>2</u>	0.42 0.42 <u>3</u>	0.34 0.34 <u>4</u>	
2	0.31 0.41 <u>1</u>	0.49 0.59 <u>3</u>	0.72 1.06 <u>3</u>		
3	0.70 1.11 <u>3</u>	0.79 1.23 <u>3</u>			
4	1.00 1.75 <u>3</u>				

Algoritem CYK

- CYK: Cocke – Younger – Kasami
- kontekstno neodvisna gramatika KNG
- $KNG = \{V, T, S, P\}$
- ali velja $x \in L$ (oziroma $S \Rightarrow x$)?
- primer: ali je program pravilen glede na dano BNF gramatiko?
- normalna oblika po Chomskem

CYK - ideja

- za vsak i, j, A ugotoviti ali $A \rightarrow x_{ij}$, kjer je x_{ij} podniz dolžine j , ki se začne na poziciji i če $S \rightarrow x_{1n}$, potem $x \in L$
- induktivni dokaz:
za dolžino 1: obstajati mora produkcija
za dolžino n : obstajati mora k tako, da lahko sestavimo x_{ik} in $x_{i+k, j-k}$; k in $j-k$ sta manjša od n , torej smo ju že izračunali
- dinamično programiranje

CYK - primer

- $S \rightarrow A B$
- $A \rightarrow BC \mid a$
- $B \rightarrow CC \mid b$
- $C \rightarrow a$
- ali $S \rightarrow aaab$?

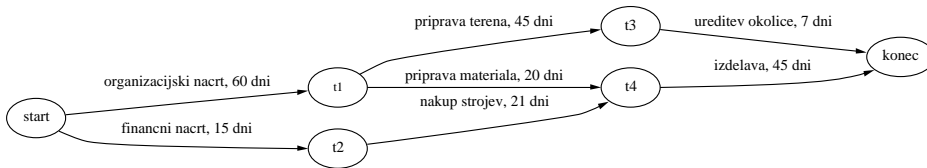
	a	a	a	b
1	A,C	A,C	A,C	B
2	B	B	S	
3	S,A	/		
4	S			

CYK nalogi

- $S \rightarrow P N \mid \text{drugo}$
- $P \rightarrow I E$
- $I \rightarrow \text{if}$
- $E \rightarrow \text{izraz}$
- $N \rightarrow T S$
- $T \rightarrow \text{then}$
- $S \rightarrow A C \mid B D \mid A E$
- $C \rightarrow B B$
- $D \rightarrow A A$
- $E \rightarrow B A \mid A B$
- $A \rightarrow a \mid A E \mid E A \mid B D$
- $B \rightarrow b \mid B E \mid E B \mid A C$
- ali $S \rightarrow \text{baabba}$
- ali $S \rightarrow \text{if izraz then if izraz then drugo}$

Kritična pot

- primer: mrežni diagram projekta
 - delno urejen seznam akcij predstavimo z acikličnim usmerjenim grafom
 - vozlišča – časovni mejniki
 - povezave – akcije s časi izvajanj

OAPS2 avditorne vaje

67

Izračun kritične poti

- kritična pot je najdaljša pot v grafu, saj določa trajanje projekta
- $\langle a, b \rangle$ je povezava s časom $eval(a, b)$
$$t(a, a) = 0$$
$$t(a, c) = \max_{\langle a, b \rangle \in E} [eval(a, b) + t(b, c)]$$
- naivna rekurzivna rešitev preišče vse mogoče poti v grafu – kar je lahko pomeni eksponentno zahtevnost
- dinamično programiranje

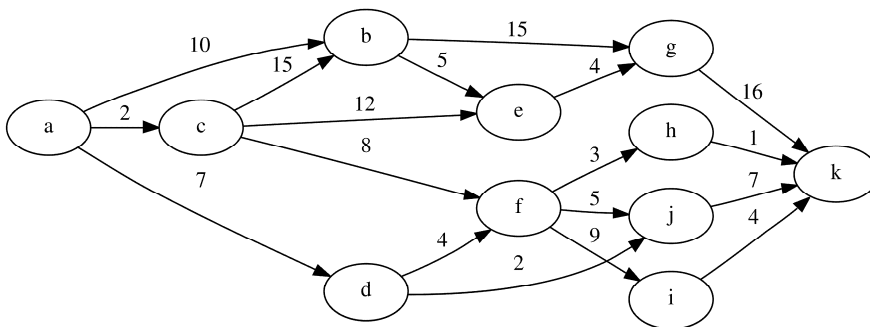
OAPS2 avditorne vaje

68

Algoritem za izračun kritične poti

- dinamično programiranje
- za vsako vozlišče hranimo maksimalen čas do njega, predhodnika na maksimalni poti in število še ne pregledanih vhodnih poti
- od začetka proti koncu
- vozlišča, ki smo do njih pregledali že vse poti lahko razvijemo (pregledamo naslednjike)

Kritična pot: primer

Kritična pot: rešitev primera

- za vsako vozlišče shranjujemo (predhodno vozlišče, maksimalen čas do vozlišča, število še ne pregledanih vhodov)
- vrsta preiskovanih vozlišč: a,c,d,b,f,e,h,i,j,g,k

a: (-,0,0)

b: (-,0,2), (a,10,1), (c,17,0)

c: (-,0,1), (a,2,0)

d: (-,0,1), (a,7,0)

e: (-,0,2), (c,14,1), (b,22,0)

f: (-,0,2), (c,10,1), (d,11,0)

g: (-,0,2), (b,32,1), (b,32,0)

h: (-,0,1), (f,14,0)

i: (-,0,1), (f,20,0)

j: (-,0,2), (d,9,1), (f,16,0)

k: (-,0,4), (h,15,3), (i,24,2), (i,24,1), (g,48,0)

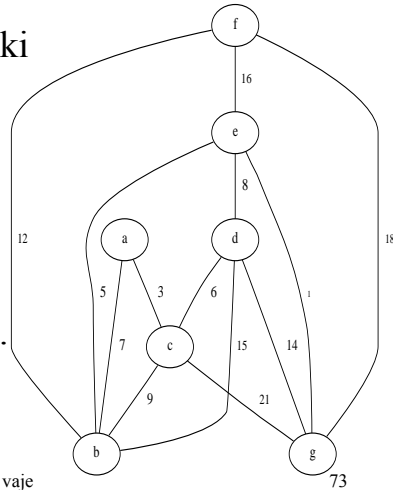
Rešitev: a-c-b-g-k v času 48

Požrešni algoritmi

- vedno v najbolj obetavni smeri glede na nek optimizacijski kriterij

Minimalno vpeto drevo

- vpeto drevo grafa je drevo, ki povezuje vsa vozlišča
- minimalno vpeto drevo je vpeto drevo, katerega vsota cen povezav je najmanjša
- primer: komunikacijska mreža, elektro napeljava, ...

OAPS2 avditorne vaje

73

Iskanje minimalnega vpetega drevesa

- požrešni metodi: Primov in Kruskalov algoritem
 - m = število povezav v grafu
 - n = število vozlišč v grafu
- Primov algoritem
 - $O(m \log n)$
- Kruskalov algoritem
 - $O(m \log m)$

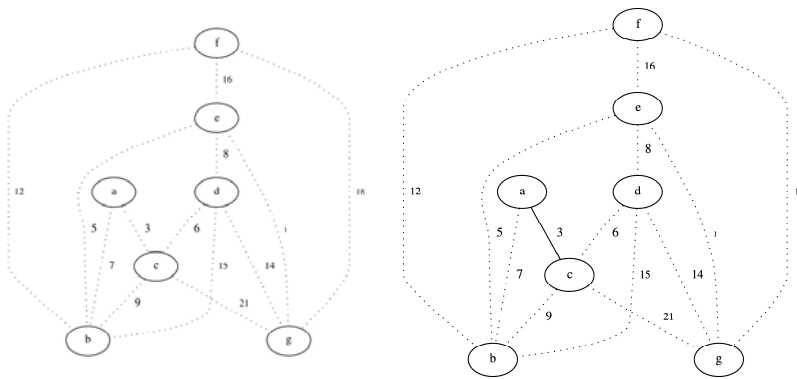
OAPS2 avditorne vaje

74

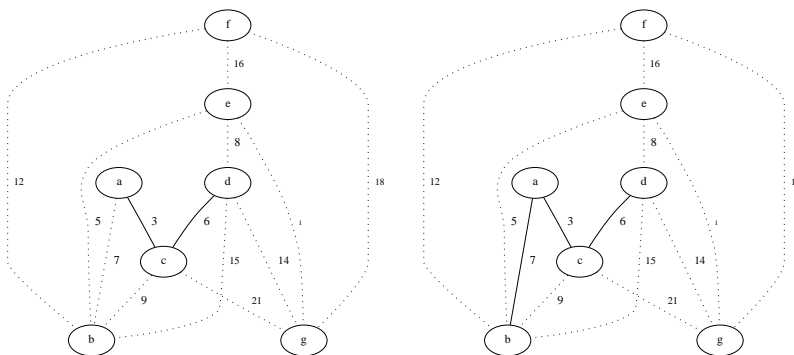
Primov algoritem

```
// naj bo  $V = \{1,2, \dots, n\}$  univerzalna množica vseh vozlišč
public SetOfEdges prim(Graph g) {
    SetOfVertex U = new SetOfVertex(); // že pregledana vozlišča
    Vertex u, v ;
    SetOfEdges T = new SetOfEdges() ;
    T = {}; U = {1} ;
    while (U != V) {
        naj bo (u, v) najcenejša povezava tako, da  $u \in U$  in  $v \in V-U$ 
        T = T  $\cup$  { (u,v) } ;
        U = U  $\cup$  { v }
    }
}
```

Simulacija Primovega algoritma 1/4

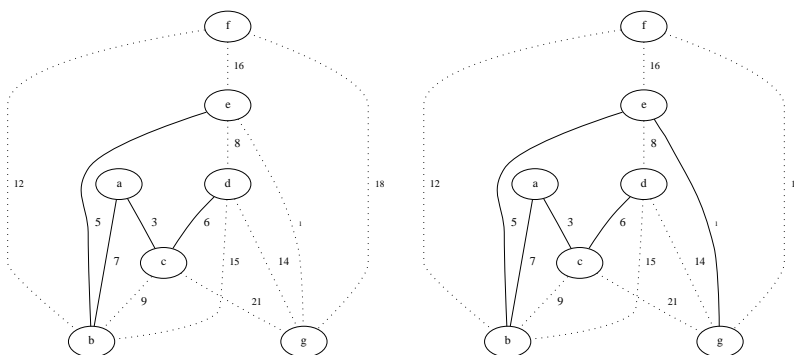
Simulacija Primovega algoritma 2/4

OAPS2 avditorne vaje

77

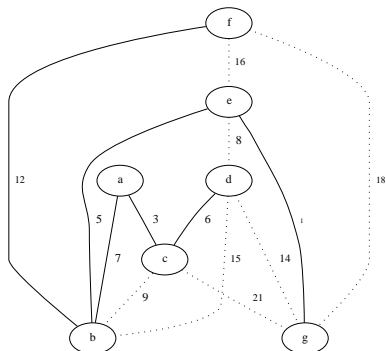
Simulacija Primovega algoritma 3/4

OAPS2 avditorne vaje

78

Simulacija Primovega algoritma 4/4

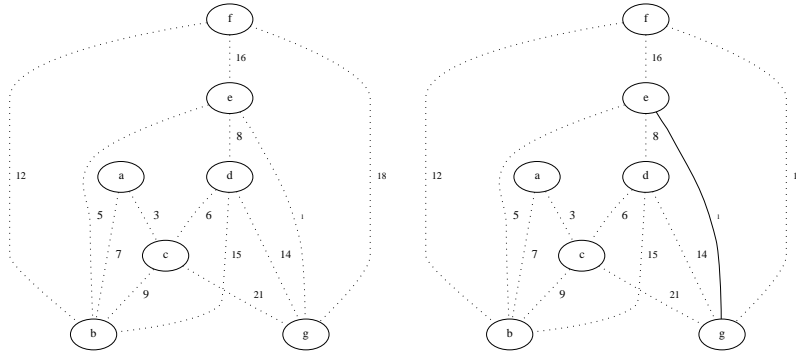
- začnemo lahko v poljubni začetni točki
- požrešno dodajamo najcenejše povezave iz preledanega v še ne pregledani del

Kruskalov algoritem

```
public SetOfEdges kruskal(Graph g) {  
    Vertex u, v ;  
    SetOfEdges T = new SetOfEdges() ;  
    for (vsako vozlišče v ∈ G)  
        makeSet(v) ;  
    sortiraj povezave e ∈ G naraščujoče glede na ceno  
    for (vse povezave (u,v) ∈ G)  
        if (findSet(u) != findSet(v)) {  
            T = T ∪ { (u,v) } ;  
            union(SetOf(u), SetOf(v)) ;  
        }  
}
```


Simulacija Kruskalovega algoritma

1/4

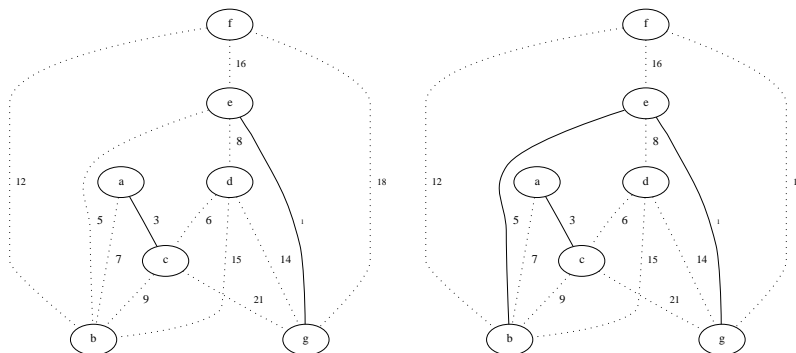

OAPS2 avditorne vaje

81

Simulacija Kruskalovega algoritma

2/4

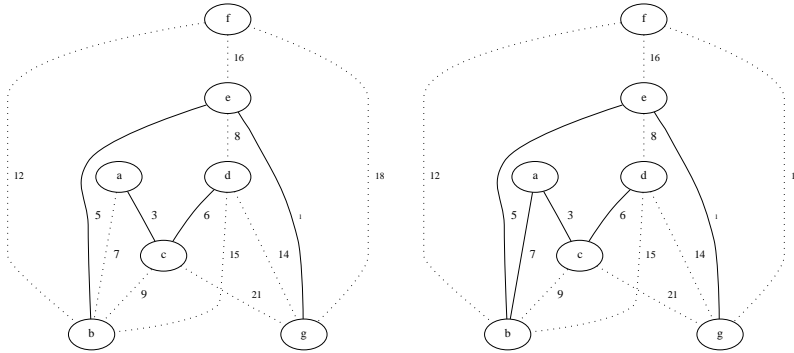

OAPS2 avditorne vaje

82

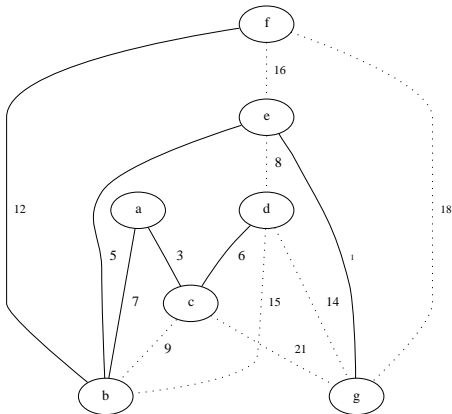
Simulacija Kruskalovega algoritma

3/4

Simulacija Kruskalovega algoritma

4/4

- požrešno povežujemo disjunktne množice z najcenejšimi povezavami

Iskanje najkrajših poti v usmerjenem grafu

- najkrajše poti od izbrane točke do vseh drugih
- dolžina povezave (a,b) naj bo $c(a,b)$
- rekurzivna definicija $t(a, a) = 0$

$$t(a, c) = \min_{(a,b) \in E} [c(a, b) + t(b, c)]$$

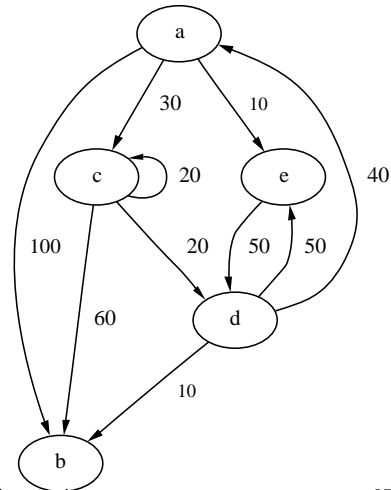
- za nenegativne cene Dijkstra algoritem
- požrešno delovanje, uporablja prioriteto vrsto
- če algoritem spremenimo, da uporablja največje razdalje, ga lahko uporabimo za izračun kritične poti

```
public void Dijkstra(Graph g, Vertex a) {
    Vertex v, w ;
    PriorityQueue q = new HeapPos() ;

    for (each vertex v ∈ G)
        v.visited = false ;
    a.parent = null ; a.distance = 0 ; a.visited = true ;
    q.makenull() ;
    q.insert(a) ;
    while (! q.empty()) {
        v = q.deleteMin() ;
        for (each successor w of vertex v)
            if (! w.visited) {
                w.parent = v ; w.visited = true ;
                w.distance = v.distance + c(v,w) ;
                q.insert(w) ;
            }
            else if (v.distance + c(v, w) < w.distance) {
                w.parent := v ;
                q.decreaseKey(w, v.distance + c(v, w)) ;
            }
        }
    }
}
```

Simulacija algoritma Dijkstra 1/2

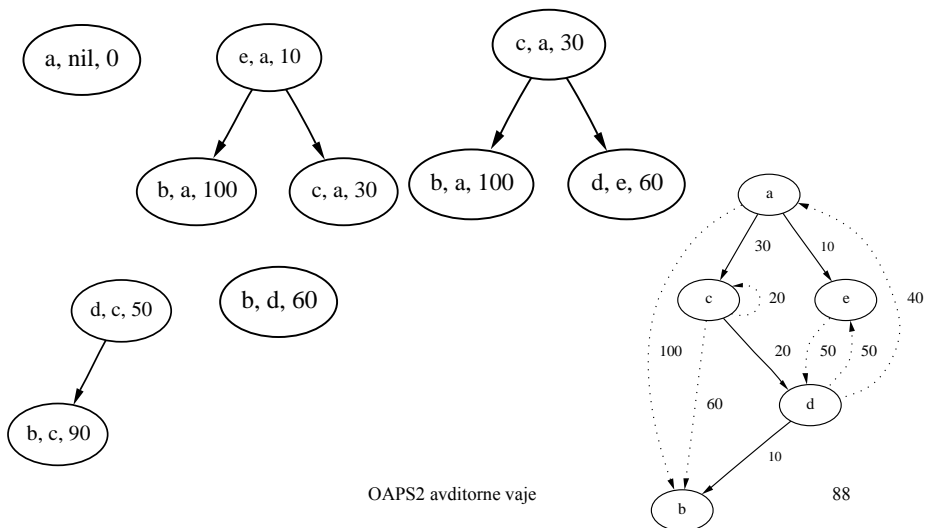
- izpišimo zaporedje stanj prioritetne vrste, implementirane s kopico
- izpisujemo (vozlišče, parent, distance)
- vozlišča, ki jih vzamemo iz prioritetne vrste, vsebujejo rezultat

OAPS2 avditorne vaje

87

Simulacija algoritma Dijkstra 2/2

OAPS2 avditorne vaje

88

Dokazovanje pravilnosti programov

- preverjanje pravilnosti
 - branje in razumevanje
 - testiranje na izbrani množici testnih podatkov
 - formalno dokazovanje
- program $f: X \rightarrow Z$ preslika vhodne podatke $\langle x_1, x_2, \dots, x_n \rangle \in X$ v izhodne $\langle z_1, z_2, \dots, z_m \rangle \in Z$
- začetni pogoj $\Phi(x_1, x_2, \dots, x_n)$ – kakšni so lahko podatki
- izhodni pogoj $\Psi(z_1, z_2, \dots, z_m, x_1, x_2, \dots, x_n)$ – kakšen mora biti rezultat

Pravilnost programa

- **parcialna pravilnost**: če se za vse vhodne podatke, ki izpolnjujejo Φ ustavi, izhodni podatki pa izpolnjujejo Ψ
- **totalna pravilnost**: če je parcialno pravilen in se za vse vhodne podatke, ki izpolnjujejo Φ ustavi po **končnem** številu korakov

Postopek dokazovanja za sintaktične elemente 1/3

- prireditiv
- izbira

```
// P(izraz) // P(y)
y = izraz ; if (Pogoj(y))
// P(y) // P(y) ∧ Pogoj(y)}
           St ;
           else
           // P(y) ∧ ¬Pogoj(y)
           Se ;
```

Postopek dokazovanja za sintaktične elemente 2/3

- zanka

```
// P1(y)
while (Pogoj(y)) {
  // za i-to izvajanje Pi(y) ∧ Pogoj(y)}
  S ;
  // Pi+1(y)
}
// Pk(y) ∧ ¬Pogoj(y)
```

pogoj P_{i+1}(y) izpeljemo iz P_i(y) ∧ Pogoj(y)
P_k(y) je odvisen od števila izvajanj zanke

Postopek dokazovanja za sintaktične elemente 3/3

- zaporedje

// $P_0(y)$

$S_1; S_2; \dots S_k;$

// $P_k(y)$

pri čemer $P_{i+1}(y)$ izpeljemo iz $P_i(y)$

- združitev več poti izvajanja

if ... S_t // $P_t(y)$ }

else S_e // $P_e(y)$ }

// $P_t(y) \vee P_e(y)$

Parcialna pravilnost

- največ težav pri zankah, saj je $P_k(y)$ odvisen od števila izvajanj, ki ga ne poznamo vnaprej
- definiramo zanko invarianto $I(y)$, ki je vsebovana v $P_i(y)$ (pred, med in po izvajanju)
- $I(y)$ mora biti zadosti močna, da lahko izpeljemo $\Psi(y)$, vendar ne premočna, da jo lahko dokažemo

// $I(y)$

while Pogoj(y) {

 // $I(y) \wedge \text{Pogoj}(y)$

S ;

 // $I(y)$ }

}

// $I(y) \wedge \neg \text{Pogoj}(y)$ }

Totalna pravilnost

- dodatno zahtevamo ustavitev v končnem številu korakov
- težava le pri zankah, zato definiramo
 - dobro utemeljeno množico D (delna urejenost brez neskončnih padajočih zaporedij)
 - zanjno spremenljivko $t \in D$
- dokažemo, da se t v zanki manjša

```
// t ∈ D
while (Pogoj(y)) {
  // t ∈ D ∧ Pogoj(y)
  S;
  // t' ∈ D ∧ t' < t
}
```

Primer dokazovanja pravilnosti – izračun potence

```
public static int pot(int a, int n)
{
  int p = 1;
  int i = 0;
  while (i != n) {
    i = i + 1;
    p = a * p;
  }
  return p;
}
```


Primer dokazovanja pravilnosti – pogoji in invarianta

- začetni pogoj $\Phi(a,n) \equiv a > 0 \wedge n \geq 0$
- končni pogoj $\Psi(a,n,p) \equiv p = a^n$
- parcialna pravilnost
 - zančna invarianta $I(a,p,i) \equiv p = a^i$
- totalna pravilnost
 - dobro utemeljena množica $D = \mathbb{N}_0$
 - zančna spremenljivka $t = n - i$

parcialna pravilnost

```
public static int pot(int a, int n)
{
    //  $\Phi(a,n) \equiv a > 0 \wedge n \geq 0$ 
    int p = 1 ;
    int i = 0 ;
    //  $a > 0 \wedge n \geq 0 \wedge p = 1 \wedge i = 0 \Rightarrow I(a,p,i) \equiv p = a^i (1 = a^0)$  velja
    while (i != n) {
        //  $a > 0 \wedge n \geq 0 \wedge i < n \wedge p = a^i$ 
        i = i + 1 ;
        //  $a > 0 \wedge n \geq 0 \wedge i - 1 < n \wedge p = a^{i-1}$ 
        p = a * p ;
        //  $a > 0 \wedge n \geq 0 \wedge i - 1 < n \wedge p = a * a^{i-1} = a^i$ 
    }
    //  $a > 0 \wedge n \geq 0 \wedge \neg i != n \wedge p = a^i \Rightarrow I = n \wedge p = a^n$ 
    return p ;
    //  $p = a^n \Rightarrow \Psi(a,n,pot)$ 
}
```

totalna pravilnost

(parcialno smo že dokazali)

```
public static int pot(int a, int n)
{
    int p = 1 ;
    int i = 0 ;
    //  $D = \mathbb{N}_0 \wedge t = n - i \wedge n \geq 0 \wedge i = 0 \Rightarrow t \in D$ 
    while (i != n) {
        //  $t = n - i \in D$ 
        i = i + 1 ;
        p = a * p ;
        //  $t' = n - (i+1) = n - i - 1 = t - 1 < t$ 
    }
    return p ;
}
```

Vaja dokazovanja pravilnosti

```
double sum(double a[], int n) {
    int s = 0.0 ;
    int i = 0 ;
    while (i < n) {
        s = s + a[i] ;
        i = i + 1 ;
    }
    return s ;
}
```